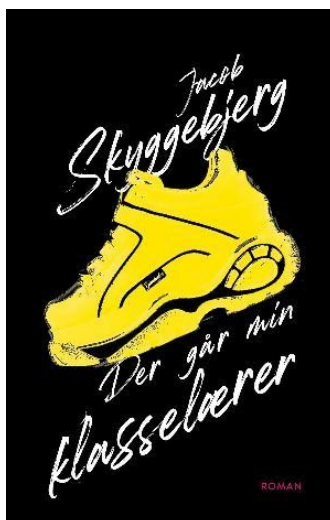

BOG

DER GÅR MIN KLASSELÆRER (/BOEGER/DER-GAAR- MIN-KLASSELAERER- ROMAN)

Af
Jacob Skyggebjerg (/forfattere/jacob-
skyggebjerg)
(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

Log ind (/user/login?destination=/boeger/der-gaar-min-klasselaerer-

roman) for at anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/der-
gaar-min-klasselaerer-roman&title=Der
går min klasselærer](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/der-gaar-min-klasselaerer-roman&title=Der%20g%C3%A5r%20min%20klassel%C3%A6rer))

BASIS%3A47720877&FRAGMENT=CONTENT)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/der-gaar-
min-klasselaerer-roman&status=Der går min
klasselærer+http://litteratursiden.dk/boeger/der-
gaar-min-klasselaerer-roman](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/der-gaar-min-klasselaerer-roman&status=Der%20g%C3%A5r%20min%20klassel%C3%A6rer+http://litteratursiden.dk/boeger/der-gaar-min-klasselaerer-roman))

Skyggebjerg portrætterer med popkulturelle og samfundsmæssige markører udkantsdanmark omkring år 2000, hvor ingen lades upåvirket tilbage, allermindst læseren.

TAGS:

FORELSKELSE (/TAXONOMY/TERM/3296)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

SKOLEN (/TAXONOMY/TERM/9579)

MOBNING (/TAXONOMY/TERM/7299)

SAMFUNDSSKILDRINGER (/TAXONOMY/TERM/9168)

ANMELDELSE

09 mar.20

(/users/cecilia-dybris-marini)

Af Cecilia Dybris Marini

(/users/cecilia-dybris-marini)

Skribent

Skyggebjerg portrætterer med popkulturelle og samfundsmæssige markører udkantsdanmark omkring år 2000, hvor ingen lades upåvirket tilbage, allermindst læseren.

Erling er en 43-årig folkeskolelærer, der er bosat i provinsbyen Løsning. Han er gift med Irma, der også er lærer og arbejder på samme skole. Livet i Løsning består af samme trummerum for alle, høj som lav, men Erling oplever gennem romanen en slags vækkelse af sig selv og sit sande jeg, via en seksualiseret besættelse af 9. klasse-eleven Mira.

For Erling er det leverpostejsagtige samliv med Irma blevet til alt det, han foragter. Det går op for ham, at han lever i et loop; samme lædertaske, samme tøj, når det skal være pænt, samme rutiner som gårdvagt i skolegården. I sin maniske ungpigefascination begynder Erling at føle sig hævet over provinslivet, og vi følger hans mere eller mindre syrede afsporing med både gru og fryd.

Hovedsporet er Erlings, men sidesporene er mindst ligeså interessante og fletter sig snedigt sammen med Erlings udvikling. Vi følger blandt andet livet som elev i de store klasser gennem både de bebumsede bøller Skvajjer, Kasper Nielsen og Thomas André, og gennem veninderne Mira og Nina. Sidst men ikke mindst er vi med helt derinde, hvor det gør ondt, hos skolens ultimative mobbeoffer Stig. De magtfulde tyranner fra skolens ældste klasser tramper bogstaveligt talt rundt på de yngre elevers svagheder og udnytter generelt andre og hinanden for forgodtbefindende.

Ved siden af de problemer og konflikter, der udspiller sig i Løsning og omegn, er Erlings midtvejskrise latterlig og underordnet, for her oplever vi et samfund og et tvivlsomt fællesskab, der er bygget på et skræmmende fundament af vold, trusler, mobning, kriminalitet og svigt.

Alligevel nød jeg virkelig de passager hvor vi følger Erlings dagdrømmeri, og hvor man som læser kan blive helt i tvivl om alt, det der sker omkring ham, egentlig sker eller bare er forestillinger fremmanet af hans skyld og

paranoia samt eksalterede glæde over eleven Miras fortræffeligheder. Man fornemmer, Løsning er en klaustrofobisk provins, der opsluger al kreativitet og alle, der stikker ud.

Tidsmæssigt udspiller handlingen sig lige på kanten til at det er almindeligt at have internet og computere hjemme, ligesom musikken fra den tid også spiller rolle i romanen, ja nærmest på linje med de øvrige karakterer, når den bryder ind i samtaler og situationer med sin insisterende "duh duh duh" eller "untz untz". Musikken er også med til at forstærke følelsen af de formålsløse køreture rundt på landet, i en udpint bil og med en fyr fra de store klasser, eller virker som baggrundsstøj fra nogle overstyrede computerhøjtalere, mens flokken af drenge nervøst og usagt kæmper om at være gruppens alfahan.

For kendere af Jacob Skyggebjergs er det ikke nyt, at han kan virke provokerende både i skrivestil og emner. Selvom 'Der går min klasselærer' udadtil virker til at have en tilforladelige stemningsopbygning og et plot fyldt med udviklingshistorier, vil voldsomheden og udstillingen af klassesamfundet i Danmark nok falde mange for brystet.

Ligesom i sin debut Vor tids helt (<https://litteratursiden.dk/boeger/vor-tids-helt-0>), spejler Skyggebjerg i 'Der går min klasselærer' det hvide underklasse miljø i Jylland, hvis muld han selv er vokset ud af og hvis fællesskab, han følte sig afskåret fra. Det er

svært ikke at sammenstille de anekdoter, Skyggebjerg selv har fortalt i adskillige interviews, med karaktertræk og handling i bogen, men det gør ingenting. Både i 'Vor tids helt' og nærværende roman bliver der trukket fra hovedstolen og spundet skønlitteratur henover.

'Der går min klasselærer' holder spændingen og intensiteten næsten helt til slut, hvor jeg savner den bitre og lykkelige-slutninger-forsagende Jacob Skyggebjerg, som jeg ellers troede jeg kendte så godt. Jeg sidder lidt uforløst tilbage og håber, at slutningen er en ironisk kommentar til provinsens evige middelmådighed, personificeret gennem Erlings lidt skuffende hjem-ud-hjem-udvikling. Måske er jeg makaber, men jeg havde faktisk håbet på, at alt volden, grådigheden og depraveringen ville eksplodere til sidst og efterlade os alle ligeså smadrede som en Toyota Celica efter en omgang "kylling" i den nærmeste grusgrav.

Dog vil jeg sige, at romanen lader mig tilbage med en interessant undren. For efter en læseoplevelse fyldt med karakterer, der stjæler, snyder, lyver, drikker, ryger og generer hinanden i et væk, er jeg oprigtigt i tvivl om, hvem der er romanens største synder? Er det mobberne, den Humbert Humbert-inspirerede klasselærer eller den voksne, der ser væk fra mobberiet? Måske er forbrydelsen i virkeligheden begået af det svigtende fællesskab i det lille samfund.